

[Victor Larsen.]

lige Lovforslag en i høj Grad ejendommelig Forandring: i Stedet for en Lov om Forbud mod Samdrift bliver det en Lov om Forbud mod Sameje, med andre Ord en ny Udstykningslov, noget, der slet ikke var tilsigtet af den højtærede Landbrugsminister ved Lovforslagets Fremsættelse.

Det er jo ingen Hemmelighed, at Æren for den skæbnsvangre og højst alvorlige Drejning, som Lovforslaget her har faaet, tilkommer det radikale Parti, men naturligvis kan disse Ændringsforslag, der har en ganske bestemt Adresse, og som indeholder grove Uretfærdigheder mod en bestemt Klasse Landbrugere, ikke vedtages uden Tilslutning fra Socialdemokratiet og det kommunistiske Parti, og en saadan Tilslutning foreligger altsaa ogsaa. Det, man her foretager, er et saa ejendommeligt Stykke Landbrugspolitik, at man i og for sig maa være forbavset over, at i hvert Tilfælde de to Partier vil medvirke dertil. Man fastsætter en fuldkommen vilkaarlig Grænse, et Grundbeløb af 35 000 Kr. Naar Talen er om Ejendomme, der ligger derover, maa samme Ejer kun være Indehaver af to, hvorimod man for Ejendomme, der ligger under 35 000 Kr., overhovedet ingen Begrænsning har med Hensyn til Antallet. Man maa ikke købe sig til flere Ejendomme, ej heller under 35 000 Kr.s Grænsen, men man griber ikke ind i Besiddelsesretten eller Ejendomsretten, ej heller i Arveretten, naar Talen er om Ejendomme under 35 000 Kr. Det gør man, saa snart der er Tale om Ejendomme over 35 000 Kr., saa maa man kun være Indehaver af to saadanne Ejendomme.

For de mindre Ejendomme, for dem under 35 000 Kr.s Grundbeløb, er der altsaa frit Slag. Det, man ellers har kritiseret saa haardt, nemlig Opkøbet af mindre Ejendomme, er man nu balanceret over paa paa et andet Grundlag i Modsætning til den oprindelige Tankegang, som jo gik ud paa, at det var farligt, risikabelt for de smaa Ejendomme, hvis man samlede sig for mange af dem. Vel har man sagt, at man ikke maa samle sig flere af dem, men man griber ikke ind, selv om en Ejer har nok saa mange af disse Ejendomme. Retfærdigheden i dette er vanskelig at finde, for der er nemlig hverken Retfærdighed eller Rimelighed i det, der her laves.

Jeg er naturligvis fuldkommen klar over, at man sigter paa de større Gaarde, Godserne, Godsansamlingerne, og man har jo virkelig vist det efter egen Opfattelse sikkert meget store Hensyn at lade de nu-

værende Ejere af mere end to Landejendomme sidde med de Gaarde, de har, i den nuværende Ejers Levetid. Men derefter er det altsaa Slut. Enhver, der ejer mere end to Ejendomme over 35 000 Kr. i Grundbeløb, skal, enten Overdragelse finder Sted til fremmede eller til egne Børn, tvangs sælge det Antal Ejendomme, den paagældende ejer over to. At det er et voldsomt Indgreb i de paagældendes Ejendomsret, er der overhovedet ingen som helst Tvivl om. Det er simpelt hen en dundrende Uretfærdighed. Det er ganske vist kun faa, i hvert Tilfælde relativt faa Ejere eller Familier, det gaar ud over, men det er jo aldeles ligegyldigt. Uretfærdigheden er lige stor, selv om det kun drejer sig om to, ja, selv om det kun drejede sig om en eneste Familie eller Ejer. Det har intet som helst med sandt og sundt Demokrati at gøre, det er ganske simpelt og ligetil et haardt og brutalt Overgreb, foranstaltet af et Flertal, der ganske kynisk ser det som sin Opgave at splitte alt, hvad der hedder større Godser i dette Land.

De Værdier af kulturel og materiel Betydning, man her ødelægger, har man aabenbart overhovedet ikke Sans for. Maa jeg alligevel ikke minde om, hvor ofte de store Gaardes og Godsers Ejere gik i Spidsen, baade naar det gjaldt Landbrugets Økonomi og forbedrede Driftsmetoder, men ogsaa naar det gjaldt hele Befolkningens Fremgang og Trivsel. De bedste af disse Ejere har simpelt hen indskrevet deres Navne i Danmarks Historie som nogle af de værdifuldeste Samfundsborgere, Danmark har haft. Det er virkelig en overordentlig smuk Tak, man nu giver deres Efterkommere.

Men i øvrigt, har man tænkt paa, hvilke landskabelige Værdier man nu ødelægger? Jeg skulde virkelig tage meget fejl, om ikke Husmandsforeningerne, naar de foranstalter Udflugter, meget ofte benytter de større Godsers Parker og Haver og nyder disses Skønhed, hvad jeg absolut udmærket forstaar. Forholdet er oven i Købet det, at man slet ikke synes om, og ogsaa kritiserer det, hvis disse Parker og Haver ikke er i førsteklases vel- og vedligeholdt Stand, selv om Aarsagen er den Politik, man samtidig fra den Side er gaaet ind for og nu yderligere forstærker, og som gør det mere og mere umuligt for de paagældende Ejere at vedligeholde disse Parker og Haver saa smukt, som man kunde ønske det.

Gyldigheden af dette Overgreb, hvor der altsaa skabes en Ejendomsret for Landbrugsejendomme paa under 35 000 Kr.s